

הכלכלנית אסתר אלדסנדר מגלה: המאזן של חברת „אל-על“ מכיל את כל

הנימוקים נגד סגירתה - וזו הסיבה לכך שהנהלת החברה מעוניינת להסתירו!

השכר - ריק תירוצ!

מחתו הרבה לשיא החיסכון התפגרה הפרה. ראוי גם לציין כי השכר הממוצע בי אל-על - להוציא את שכר הטייסים - אינו עולה על השכר הממוצע בחברת התשלום. כאן וכאן שיעור השכר הוא כפי ליים מן השכר הממוצע במשק. בשני הי מיקרים מקורו של השכר הגבוה הוא בי מיומנות מיקצועית. בשעות נוספות ובעי בודה בתרונות.

זה באשר לשכר. יהיו אשר יהיו הסיבות האמיתיות לרצונה

באותה שנה, שהגיעו ל-481 מיליון דולר. והנה, גם בדו"ח שפירסמה הנהלת אל-על עצמה, נאמר בעמוד 12 כי „בשנת 1981/2 השתנה סל הוצאות של החברה תוך כדי ירידה בחלקן של הוצאות המינהל המטה וכן הוצאות האחזקה, ומאידך, עלה חלקן של הוצאות העמלה והמכר בסל הוצאות, וכן הוצאות המימון. מישקל חכירות המטרי סים בסך הוצאות עלה במידה מואצת בי של הארכת תקופת החכירה של מטוסי ה-437

הסתכם ב-100 מיליון דולר. מסיבות שונות ומשונות לא מופיע השכר כסעיף נפרד בהוצאות החברה, אלא בטעיפים שונים כמו „הוצאות מינהל ומטה“ וגם „הוצאות החזקה“, או שהוא חלק מ„מיבצעי טיסה“ ו„מיבצעי קרקע“. אך על-פי מיספי רים שהגיעו לידי, שולמו לכל עובדי אל-על בשנת 1981/2 80 מיליון דולר בשקלים, ועוד 20 מיליון דולר במטבע חוץ. צריך לציין כי הוצאות לשכר מהוות קצת יותר מחמישית מכלל הוצאות חברת אל-על

שבועות האחרונים מתנהל מו"מ מתוח מאוד, שבו מאיימים בכל פעם שהנהלה בא היום השחרור שבו תיסגר אל-על, ומותחים את עוצבי הציבור ואת עציבתם של עובדי אל-על. במקום מטוסים טסים בשמי אל-על איומים, האשמות וטי עונים כוזבים.

הטענה העיקרית של הנהלה היא זו: תשלומי השכר באל-על הם הגורם לי הפסדים הכבדים של החברה, ולכן צריך לפטר עובדים רבים, ולהפחית משכרם של העובדים שישארו. על זה בדיוק עומד הי מו"מ.

אך בחינה אמיתית של המוס"פריים מוכיחה כי לשתני הטענות של הנהלה אין שחר. ראשית, כמונחים של המשק הישראלי אין ל„אל-על“ הפסדים כה כבדים, וכי תנאים המקובלים על היצוא הי ישראלי אין לה הפסדים כלי.

אילו הייתה „אל-על“ מטובסת כמו כל ענפי הייצוא האחרים במשק - היא הייתה מראה רווח של 13 מיליון דולרים!

ושנית: השכר כוודאי שאינו הי גורם להפסדים, עדיכמה שהם קיימים.

את הנתונים האלה מנסים להסתיר מעיני הציבור ומידיעתו בכל דרך, אך למרבה המזל טורחת הנהלת אל-על לפרסם מדי פעם דו"חות רווח והפסד, ולמרות מערכת הטישטוש הקיימת גם בדו"חות הללו, אפשר לעמוד על האמת הטמונה בין דפיי הם.

המצב לאשורו הוא זה: שכר כל הי עובדים באל-על בשנת הכספים 1981/2

הפגנת עובדי „אל-על“ בנמל התעופה האיומים טסים במקום המטוסי

של הממשלה לסגור את חברת התעופה הלאומית, השכר המשולם לעובדים אינו אחת מסיבות אלה. זהו לכל היותר תירוץ, ולא תירוץ טוב, כאשר כוחנים את המיספי רים.

דייסה

של דולרים

עתה ראוי לבדוק אם אמנם מפסידה אל-על באמת. הטלוויזיה שידרה בזמנו את דברי שריהאוצר לפני ועדת הכספים של הכנסת. יורם ארידור אמר שהממשלה אינה יכולה ואינה מוכנה לשאת בהפסדי דים של עשרות מיליוני דולרים בכל שנה, הנגרמים על-ידי אל-על.

שריהאוצר פשוט שכח כנראה לומר שהסיבה להפסדים של עשרות מיליוני דולרים היא אחת ויחידה: העובדה ש„אל-על“ מציגה את מאזניה כדולרים, גם כאשר חלק נכבד מאוד מהוצאותיה הוא בשקלים, וכמעט כל הכנסותיה הם כדולרים.

להבדל זה יש משמעות רבה ביותר. כדי להבין אותו צריך לבחון את המיספרים המופיעים במאזן של אל-על.

בשנת 1981/2 הכניסה החברה ארצה 449 (המשך בעמוד 66)

כמילים אחרות: חלקן של הי שכר בהוצאות ירה, ועלה חלקם של סעיפים שאין להם דבר וחצי דבר עם השכר. אך תחת לנסות לחסוך בהוצאות אלה, מנסה הי ממשלה, באמצעות ההנהלה, להטיל את האשמה בגון „ההפסדים“ על העובדים דווקא.

המטבע

שמתחת לפנס

הנהלת „אל-על“ מנסה לקצץ בשכר העובדים לא מפני שהוא הגורם להפסדים, אלא מפני ששם נוח לה להיאבק, ממש כשם שהשטח מחפש את המטבע שי איכך מתחת לפנס. כי שם יש אור.

דרך זו היא מסוכנת ביותר. אל-על הגייה בשנים האחרונות - בהסכמת העובדי רים, למידת ייעול גדולה, תוך העלאה משמעותית בפיריון העבודה לכל עובד. בדו"ח של החברה מצויין במפורש הדיוק המיבצעי הגבוה שאליו הגיעה החברה בשנים האחרונות. תודות למאמצי הנהלה העובדים בכל המיגורים.

המשך תהליך הפיטורים עלול להיות גורלי, כמו המעשה באיכר שבבדיחה, שביקש ליעל את עסקיו על-ידי צימצום בכמות המזון שהגיש לפרות שלו. הוא קיץ עוד ועוד, ובדיוק כאשר הגיע לשי

